

10 DZIĘKUJĘ PANU BOGU ZA LUDZI, ZA ŻYCIE

Cele katechetyczne

- ▶ ukazanie Pana Boga jako Ojca wszystkich ludzi i dawcę naszego życia;
- ▶ uświadomienie miłości Pana Boga w akcie stworzenia;
- ▶ zapoznanie z biblijnym opisem stworzenia człowieka;
- ▶ przekazanie prawdy o obecności i bliskości Pana Boga w życiu ludzi;
- ▶ uświadomienie, że Pan Bóg dał człowiekowi życie.

Treści

- ▶ stworzenie świata, aniołów i ludzi przejawem miłości Pana Boga (Rdz 1, 1 – stworzenie świata);
- ▶ bliskość i obecność Pana Boga wśród nas i w naszym życiu – powołanie człowieka do służby Panu Bogu;
- ▶ wyjątkowość człowieka wśród Bożych stworzeń;
- ▶ Pan Bóg źródłem dobra;
- ▶ wartość ludzkiej osoby;
- ▶ człowiek świętynią Ducha Świętego.

Wymagania

Uczeń:

- ▶ wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej;
- ▶ wyjaśnia, że Pan Bóg jest dawcą i Panem naszego życia;
- ▶ wie i tłumaczy, że życie jest darem i wielkim dobrem od Pana Boga;
- ▶ potrafi wymienić bliskie osoby i dziękować za nie Ojcu;
- ▶ umie wyjaśnić co różni człowieka od rzeczy, dlaczego istotne są relacje międzyludzkie;
- ▶ stara się kształtować umiejętność życia z innymi we wspólnocie (w rodzinie, Kościele, szkole);
- ▶ potrafi dziękować podczas modlitwy Panu Bogu za ludzi, za życie;
- ▶ wyjaśnia, że Pan Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas;

- ▶ na podstawie tekstów biblijnych, np. o stworzeniu człowieka, wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Bóg jest naszym Stwórcą i co to znaczy, że zostaliśmy stworzeni na Jego podobieństwo;
- ▶ uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego;
- ▶ opowiada, że Pan Bóg obdarował człowieka rozumem i wolną wolą.

Postawy

Uczeń:

- ▶ interesuje się odkrywaną rzeczywistością i cieszy się nią;
- ▶ wyraża wdzięczność za Boże dary, zwłaszcza za dar życia;
- ▶ pragnie czynić dobro;
- ▶ ufa Panu Bogu, który jest dobrem i naśladuje Go w dobroci.

Korelacja z edukacją szkolną

- ▶ edukacja polonistyczna – wyrażanie wdzięczności Panu Bogu za stworzenie człowieka z wykorzystaniem odpowiedniego słownictwa;
- ▶ edukacja przyrodnicza – obserwacja śladów Pana Boga wokół; obserwacja ludzkiego życia, funkcjonowania ludzkiego ciała;
- ▶ edukacja plastyczna – wrażliwość na piękno człowieka; omawianie obrazów lub zdjęć;
- ▶ edukacja muzyczna – wdzięczność Panu Bogu za słuch i muzykę; „słuchanie” ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia; śpiewanie wybranej piosenki o stworzeniu np. „Jesteś radością mojego życia”; zabawy ruchowe z wykorzystaniem muzyki;
- ▶ wychowanie fizyczne – wdzięczność Panu Bogu za stworzenie człowieka, za jego ciało; dbałość o zdrowie, higiena i ubiór odpowiedni do pogody;
- ▶ edukacja językowa – wzbogacenie słownictwa o pojęcia: „Pan Bóg”, „człowiek”, „ludzie”, „bliźni”.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte; podręcznik; zdjęcia: małego dziecka, rodziny, dzieci podczas zabawy, osób opiekujących się chorym, starszej osoby.

Metody dydaktyczne

Pogadanka; rozmowa kierowana; śpiew; wklejanie; wycinanie; kolorowanie; czytanie na głos; omawianie tekstu, miniwykład.

Propozycja realizacji

1. Wręczenie uczniom krótkiego listu, notatki, laurki (z sercem albo z kwiatkiem) z napisanym zdaniem: *Jesteś moim kochanym dzieckiem, chciałem żebyś istniała!* Wspólne odczytanie zdania i wyjaśnienie go, z podkreśleniem, że każdy otrzymał życie za pośrednictwem rodziców od Pana Boga.
2. Omówienie tekstu i ilustracji z podręcznika (można je wzbogacić zdjęciami przyniesionymi przez katechetę, ukazującymi różne etapy ludzkiego życia).
3. Wykonanie zadania 1 z podręcznika i omówienie, co to znaczy, że życie jest cudem.
4. Odczytanie fragmentu z Pisma Świętego (Rdz 1, 27). Omówienie, co to znaczy, że Pan Bóg stworzył człowieka na swój obraz, czym jest dusza nieśmiertelna, rozum, wolna wola, zdolność do miłości, do relacji osobowych i pragnienie ich budowania, panowanie nad stworzeniami i możliwość życia wiecznego. Podkreślenie, że Pan Bóg stworzył człowieka z miłości, że jest on Jego najwspanialszym stworzeniem, że stworzył mężczyznę i kobietę i naszym zadaniem jest służenie sobie wzajemnie oraz życie we wspólnocie. Należy podkreślić także, że życie jest darem od Pana Boga i na czym polega wyjątkowa godność człowieka na każdym etapie życia, czym człowiek różni się od rzeczy i innych stworzeń Bożych, jakie z tego wynikają ludzkie prawa i obowiązki.
5. Wykonanie zadania 2 z podręcznika. Przekazanie prawdy o celu, powołaniu człowieka do poznania, kochania, służenia Panu Bogu, wielbienia Go, życia w miłości z ludźmi. Podkreślenie godności każdego człowieka, miłości Pana Boga do wszystkich ludzi bez względu na różnice między nimi.
6. Zachęcenie uczniów do rozmowy na tematy: co znaczy słowo „dziękuję”?; jak można dziękować innym (rodzicom, rodzeństwu, dziadkom, koleżankom, kolegom)?; za co można dziękować Panu Bogu i w jaki sposób? Podczas rozmowy powinno wybrzmieć, że życie jest darem, cudem

(np. poprzez nawiązanie do funkcjonowania ludzkiego organizmu, rozwoju człowieka, jego możliwości). Podkreślenie, że jest to powód, dla którego powinniśmy dziękować Panu Bogu za życie. Podkreślenie wagi TROSKI o życie. Wykonanie zadania z *Kart pracy*.

7. Śpiew piosenki „Bóg kocha mnie”. Motywowanie do radości z życia i wdzięczności Panu Bogu za ten dar. Można ją zaśpiewać wcześniej w trakcie lekcji, jeśli zauważymy u dzieci problemy z uwagą, koncentracją, nadmierną ruchliwość.
8. Powtórzenie, podsumowanie lekcji, sprawdzenie wykonanych zadań z książki ucznia.
9. Praca domowa – dzieci wycinają z *Kart pracy* dolny pasek z poleceniami odsyłającymi do *Domownika* (mogą wkleić go do dzienniczka ucznia lub zeszytu służącego do komunikacji z rodzicami). Zachęcenie uczniów do wykonania zadania wraz z rodzicami.